

PIC DELS PEDRONS

des de la duana francesa del Pas de la Casa
Arièja

Distància	4,2 km (anada)
Desnivell acumulat	808 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	12 de febrer 2006 i 15 de novembre 2008
Cartografia	IGN. Bourg-Madame (Col de Puymorens, Pic Carlit) Mapa 2249 OT (1:25.000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=240179

Situat a la Serra de l'Orri de la Vinyola, a la capçalera del Riu Arièja, el Pic dels Pedrons (2.715 m), malgrat estar ben a prop del Pas de la Casa, és plenament en territori occità.

Hi ha diverses alternatives per anar-hi. Una de força habitual (tal vegada la més fàcil) és per ponent, des del Pas de la Casa, seguint l'ARP. Però també pel vessant nord des de la carretera N22, entre el Coll de Pimorent i el Pas de la Casa. Hi ha qui comença la caminada a l'alçada del rec del Baladrar (per darrera l'edifici de la duana). O pel rec del Bac d'en Morer. Nosaltres escollirem un punt intermedi. Totes les opcions menen enfilat-s'hi pel llarg llom que, en sentit nord, es desprèn de la carena del cim.

Al cim gaudim d'una bona perspectiva, excepte vers migdia. Aquest vessant, en contrapartida, ens ofereix una vista impressionant de les abruptes parets i canals nord dels Pics de Fontnegra.

La fàcil aproximació pel llom, fa que esdevingui una excursió agradable i assequible tant amb esquís com amb raquetes. Alguns esquiadors hi pugen amb elles i la planxa de neu a l'esquena. I es despengen després per qualsevol dels seus vessants (excepte pel de migdia, massa abrupte). Per això a l'hivern és força concorregut.

El darrer tram, per enfilat-se la piràmide cimera, pot resultar una mica delicat i requerir l'ús de grampons, segons l'estat de la neu. La carena del cim és una estreta cresta que s'allargassa en direcció sud, perpendicular a la de Fontnegra, en la que hom hi ha instal·lat un cable de seguretat. Per això, difícilment l'assolirem amb raquetes.

En les dues ocasions que hi hem pujat, a banda de gaudir d'uns dies «de luxe», hem trobat bona neu i no ens ha calgut calçar-nos els grampons. En la darrera, era excepcional l'estat del mantell nival, per tractar-se de començaments de temporada (novembre).

Accés. En vehicle, sortim del Coll de Pimorent en direcció a l'Espitalet (L'Hospitalet-pres-l'Andorre) i Fois (Foix) per la N 320. Passats 3 km, prenem a l'esquerra la N 22 en direcció a Andorra i el Pas de la Casa. Passem la duana i, pocs metres més enllà, trobem una petita zona d'aparcament tant a mà dreta com a l'esquerra. Del costat d'aquesta darrera surt, en direcció a ponent, un camí o pista (1.906 m).

Itinerari Prenem aquell camí que aviat abandonarem per enfilat-nos, segons el nostre millor criteri, al llom que es despenja del Pic dels Pedrons (que encara no podem veure). Som a l'extrem més septentrional d'aquest llom. Pugem en moderat pendent vers migdia. Si no ha nevat fa poc, és fàcil trobar-hi traces.

Ja al damunt del llom, abastem uns filats pel bestiar. Continuem ara vers garbí (SO) en direcció a unes fites metàl·liques. A l'esquerra, a l'altra banda del rec del Baladrar, podem albirar la llarga carena del Pic de la Mina, paral·lela a la que estem seguint, i els edificis de l'antiga explotació minera, avui abandonada, dedicats a l'extracció de mineral de ferro i que donaren nom a aquell cim.

A la cota 2.086 abastem les fites metàl·liques i ja podem albirar vers migdia la Coma de Pedrons, envoltada per llevant pel Pic de la Mina, per migdia per la cresta dels Pics de Fontnegra i per ponent pel Pic dels Pedrons. També se'ns mostra ben clara tota la llargària del llom que estem seguint i els diferents relleixos o turons que haurem d'anar abastant fins al cim.

El pendent és entre planer i moderat, amb alguns trams més forts, per anar assolint els diferents relleixos o turons del llom. Els guanyem fent llaçades. A la cota 2.680 som al peu de la piràmide cimera. Cal emprendre aquest darrer tram per l'esquerra (en el sentit de la marxa; costat llevantí) pujant a l'esbiaix, fins assolir la carena. Segons l'estat de la neu, ens caldrà deixar la raquetes i calçar-nos els grampons.

Un cop a la carena, en resseguim l'afilat perfil vers migdia, durant unes desenes de metres, per assolir-ne el punt culminant. (2.715 m., 2h 45').

Bona perspectiva de les muntanyes andorranes, occitanes i nord-catalanes que abraça des del Pic Negre d'Envalira fins al Carlit. A migdia però els Pics de Fontnegra ens la priven. En contrapartida però, gaudim de l'abruptesa de les parets i canals de la seva cara nord.